

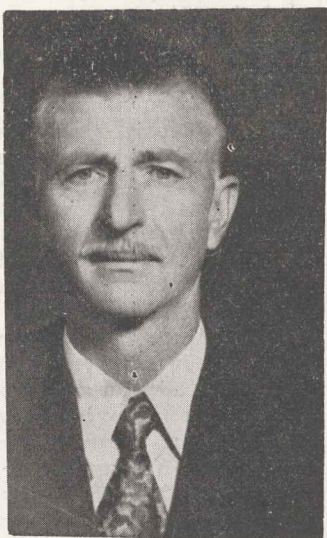
ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΑΡΘΡΑ, ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ. Γραφεῖα: Σωκράτους 71. Ἔτος 2ο, Ἀριθμὸς Φύλλου 36-37. 16 & 23.10.76. Τιμὴ δρχ. 5

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ. ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΒΑΣ. ΦΑΣΟΥΛΑ, Βουλευτοῦ Ἀθήνης, τῆς Ν. Δ.

Τὰ 10,5% τοῦ παραγωγικοῦ πληθυσμοῦ τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, ἀπασχολοῦνται μὲ τὴ γεωργία. Γι' αὐτὸ, καὶ ἡ Κοινότητα (μὲ μιὰ σειρὰ μέτρων) προσπαθεῖ κατὰ τρόπο πολὺ βεβηκότα, τόσο τὸν Ἀγρότη, ὅσο καὶ τὴν παραγωγή του. Τὰ μέτρα αὐτὰ (τὰ ὁποῖα θὰ ἀρχίσουμε πολὺ σύντομα, ὡς κράτος - μέλος τῆς Ε.Ο.Κ., νὰ ἐφαρμόσουμε κι' ἐμεῖς) ἀποσκοποῦν στὴν αὐξηση τῆς ἀποδόσεως τῆς κατὰ στρέμμα καλλιέργειας, στὴν ἐξασφάλιση γιὰ τοὺς ἀγρότες ἐπιπέδου ζωῆς ἀναλόγου ἐκείνου τῶν ἐργαζομένων στὶς βιομηχανικὲς μονάδες, καὶ στὴ σταθεροποίηση τῶν ἀγορῶν διαθεσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Τὸ νὰ ἐπιτευχθῶν στὸ σύνολο τοὺς αὐτοὶ οἱ στόχοι εἶναι δύσκολο, ἀλλὰ καὶ πολὺ σημαντικό. Γι' αὐτὸ, ἡ Κοινὴ ἄγροτική Πολιτικὴ λειτουργεῖ μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὸν ἐκσυγχρονισμό τῆς γεωργίας, τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐξασφάλιση ὁμοιομόρφων τιμῶν ἀγορᾶς τοὺς. Πάνω ἀπ' ἑλ-λα, ὅμως, προταγανόει καὶ ἐφαρμόζει τὴν ἐξισορρόπηση τιμῶν ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ προτιμῶνται τὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα καὶ αὐτὰ τὰ προστατεύουν ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμό ξένων πρὸς τὴν Κοινότητα ὁμοειδῶν προϊόντων.

Προκειμένου να στηρίξη τις τιμές των άγροτικών προϊόντων, η Ε.Ο.Κ. έχει θεσπίσει τις λεγόμενες ελάχιστες (τιμές ασφαλείας). Έτσι, στην περίπτωση, κατά την όποια η τιμή ενός α' προϊόντος θα πέσει κάτω από την τιμή ασφαλείας, παρεμβάινουν οι αρχές και αγοράζουν το προϊόν αυτό στην προκατασυσμένη ασφαλιστική τιμή, για την προστασία του αγρότη. Βέβαια, υπάρχει μιὰ διαφορά από την επίσης προκαθορισμένη «τιμή προαναταγισμού», την επιθυμητή, δηλαδή, τιμή πωλήσεως ενός αγροτικού προϊόντος. Άλλά, αυτή η διαφορά δεν είναι σημαντική, ενώ και οι δυο τιμές είναι πιό ύψηλές από εκείνες της παγκόσμιας αγοράς, κα' άλλως, κανένας κάτοικος της Ευρώπης, ούτε καν κάποιος που βρίσκεται έξω από την Ευρώπη, χωρίς να γίνεται η παραμικρή παρεμβάση στην έμμελη λειτουργία του νέμου «προσφορᾶς και ζητήσεως».

Ἡ τακτική αὐτὴ τῆς παρεμβάσεως ἐμφανίζεται καὶ στὰ 95% τῶν προϋπόντων τῶν 9, σήμερα, καὶ βοηθᾷ στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας, ἀλλὰ καὶ στὴ βελτίωση τῆς παραγωγικότητας τῶν ἐκμεταλλεύσεων μὲ βάση τὴν ἐντατικοποιημένη καλλιέργεια.

Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι, ὡς τὸ 1972, ἡ πολιτικὴ τῆς Ε.Ο.Κ. γιὰ τὴ βελτίωση τῆς παραγωγικότητας στριβε-

ταν μόνο στην καλή λειτουργικότητα της ενιαίας αγοράς των αγροτικών προϊόντων και στην πιστή εφαρμογή της πολιτικής των τιμών. 'Αλλά, από τη φύση της, αυτή η τακτική έφρχε πολλές αντιφάσεις, έγγενεις δυσχέρειες και έπικίνδυνους άνασταλτικους της προόδου παράγοντες. Γι' αυτό, και έγκυατα λείφθηκε.

Τη θέση της πήρε η νέα Κοινή 'Αγροτική Πολιτική, η όποια στηρίζεται στην έφαρμογή σειράς διαταγμάτων, που άποσκοπούν στη βελτίωση της διαρθρώσεως και στην αύξηση της παραγωγικότητας, ώστε να συγκρατηθούν τó κόστος παραγωγής των προϊόντων, προκειμένου να μη διαταραχθεί η ισορροπία των άγορών του ά' ή β' προϊόντος και να διαφυλαχθεί η γεωργία από τις βαρύνου-

χρόνιες διακυμάνσεις της οικονομίας.

Ἐμεῖς, προκειμένου νὰ
μπούμε, σὺν δέκατο κράτος -
μέλος, στὴν Ε.Ο.Κ., ἀποδε-
χτήκαμε τὸ «Κοινοτικό κα-
τηγμένο» (δεχτήκαμε, δηλα-
δὴ, νὰ καλύψουμε στὸ σύνολό
τους τὶς ὑποχρεώσεις πού ἐπι-
βάλλονται ἀπὸ τὴ συνθήκη τῆς
Ρώμης καὶ τὶς ρυθμίσεις, πού ἡ
ἴδια ἡ Ε.Ο.Κ. ἐφαρμόζει ἐν
τομέα τῶν σχέσεων τῆς μὲ τὰ
κράτη, πού βρίσκονται ἔξω ἀ-
πὸ αὐτή). Καὶ θὰ κάνουμε τὶς
ἀναγκασιάζουσες μερικὲς μεταβο-
λές μέσα σὲ πέντε χρόνια, δι-
χως νὰ τροποποιηθεῖν γιὰ χά-
ρῃ μας οἱ κανονισμοὶ τῶν 9,
ἀλλὰ μονάχα μὲ τὸ πάρισμα ἀ-
πλῶν μεταβατικῶν μέτρων.

Τὸ μεγάλο ἄλμα γιὰ τὴν εὐθυγράμμιση μας μὲ ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Κοινότητας, θὰ γίνῃ μέσα στὴν ἐρχόμενη πενταετία μὲ τὴν ἀποδοχὴ ἀπὸ μέρους μας τῶν προτιμησι-
ακῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν, τοῦ φορολογικοῦ καθεστώτος, ποὺ ἰσχύει στὴν Κοινότητα, τῆς Κοινῆς Ἀγορικῆς Πολιτι-
κῆς. κ.λπ.

Τὸ σκοπὸν αὐτὸ ἐξυπηρετεῖ καὶ τὸ νῦν ἀντίστοιχον πενταε-
τὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀ-
ναπτύξεως τῆς Κυβερνήσεως.
Μαχίνομε στὴν Κοινότητα,
ἐπειδὴ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνά-
πτυξιν τῆς ἀγροτικῆς μὲς πα-
ραγωγῆς, ἡ εἰσοδήτῃ μᾶς στὴν
Ε.Ο.Κ. θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ σὲ
πὺδ εὐνοικίης προϋποθέσεις γιὰ
τὴν διαχινίης τῶν (ἐπιρικομῆ-
νων σὲ συνεχῇ παρικογαιική
ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. Γ. ΨΑΡΡΑΚΗ, βουλευτοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ, Ἡρακλείου

Στην ανάπτυξη μιᾶς κοινωνί-
ας, ὁ ρόλος τῆς νεολαίας, εἶναι
πάντοτε πολὺ σπουδαῖος καὶ ἀπο-
φασιστικὸς.

Μία προσεκτική μελέτη της νεολογίας, πάνω στον τρόπο της ζωής της, στις δραστηριότητες και ενδιαλήψεις της, στην αντιμετώπιση των ειδικών και γενικών προβλημάτων της, στο ενδιαφέρον ή την αδιαφορία της για τα κοινά, μπορεί να μας δώσει την εικόνα της κοινωνίας, που θα διαδεχθί τη σήμερα. Θα μας δώσει την έλπιδα για ένα καλύτερο αύριο ή την απαισιόδοξη πρόβλεψη για την απογοήτευση, για το μέλλον της κοινωνίας μας.

Οἱ νέοι μας, μὲ τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴ ζωντανία τους, τὴ διψα γιὰ μάθηση, τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὰ κοινὰ, τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δημοκρατία, τὴν εὐλακρίνεια καὶ τὴν ἀνδρεία τους, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά τους, μᾶς προδιαγράφουν γιὰ τὸ μέλλον, μιὰ κοινωνία, ὅπως οὐδέποτε διαφοροτική καὶ ὅπως οὐδέποτε καλὴ τέχνη, ἀπὸ κείνη ποῦ τὴς κληροδοτήσαμε.

Τὸ γκρέμισμα παλιῶν ἀντιλή-

ψων, σ' όλους τους τομείς της σκέψης και της δράσης, που απο- τελούσαν ταμπετού και εμπόδια στην άμαλη ανέλιξη της κοινωνίας και ή συνεχής ανάζητηση, τού σωστότε- ρου και καλύτερου δρόμου, ζ- στω κι αν σήμερα ο δρόμος αυ- τός, είναι δύσκολος κι επίπονος. Αποτελούν θετικά στοιχεία για τὸ μέλλον.

Είναι γεγονόδες, που δὲν ἐπιδέχεται καμμία ἀμφισβήτηση, πῶς καὶ στὸ παρελθὸν ἡ νεολαία μας, ἔδωσε πάντοτε τὸ παρόν σ' ἑλπίδα καὶ προσκλητήρια. Καὶ δὲν ἦσαν πάντοτε ἀνθόσπαρτοι οἱ δρόμοι, πού τὴν καλοῦσαν νὰ διασπείρει. Τίς περισσότερες φορές, οἱ δρόμοι αὐτοὶ ἦσαν ἀνηφορικὸι καὶ δύσκολοι, γεμάτοι κινδύνους, πού ἀπαιτοῦσαν, ὄχι μόνο σωματική, ἀλλ καὶ ψυχικὴ ρώμη καὶ ἀντοχή.

Κι ὅμως, ἐνσυνείδητα καὶ μὲ ἐπίγνωση ὅλων τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν κινδύνων, ἔπαιρνε πάντοτε, μὲ αἴσθημα εὐθύνης, τὸ μεγαλύτερο βάρος στὸν ἀγῶνα, ποῦ τὴν καλοῦσαν νὰ πάρῃ μέρος. Κι ὅμως, ἐνῶ ἔπαιρνε στὶς πλάτης της, πάντοτε, τὸ μεγαλύτερο μέ-

Τὸ «Χώρα» ποὺ κάνει ἡ δὲν κάνει ἔρρευσεν στὸ Αἰγαῖο γιὰ «ἐπιθρονητικούς σκοποὺς» ἀνήκει σὲ μιὰ χώρα μὲ τὴν ὁποία ἡ μοῖρα μᾶς κατεδίκασε νὰ εἶναι γειτόνισσα καὶ κατὰ καιροὺς «σύμμαχος». Αἰῶνες τώρα γειτονικὴς συμδιώσεως, καὶ ἐλοχευόντων κινδύνων ἀπειλῶν, ἐποχὲς δυνάσεως, διωγμῶν τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου καὶ περικτὰ διαλείμματα χαλαρώσεως καὶ «συοφίζεως» τῶν ἐλληνοτουρκικῶν σχέσεων, κατέληξαν στὴ σημερινή κατάσταση.

Ἡ Τουρκία δίδει μιὰ προμερὴ συνέπεια πρὸς τὴν ἱστορία της. Ἡ ὑπεροβουλία, ἡ ἀνεύλικρία καὶ ἡ παρασπονδία διέκριναν πάντα τὴς πράξεις της. Ἐνῶ προποιεῖται ὅτι δέχεται τὸ ἔνα, ἀρνείται τὸ ἄλλο, συμφωνεῖ γιὰ νὰ διαφωνήσῃ, καὶ ὅταν μιλήσῃ γιὰ εἰρήνην καὶ «κατάπαυσιν πυρὸς» προετοιμάζει πόλεμον καὶ ἐπεκτάσεις.

Στις 20 'Ιουλίου 1973 ενώ δέχεται «την κατάπαυση του πυρός σύμφωνα με την υπ' αριθ. 353 απόφαση του Συμβουλίου 'Ασφαλείας και από τη στιγμή που είναι πιά σίγουρη ότι η 'Ελλάς δεν θα έπεμπε στρατιωτικές σπλ Κύνρο, συνεχίζει ανενόχλητη την εισβολή. Δυό μέρες αργότερα καιότα είχε συμφωνήσει πάλι με διάφορες δικαιολογίες συνεχίζει τις επιχειρήσεις της, και θελτών τις θέσεις της παραδιάζοντας συνεχώς τις συμφωνίες.

Ἡ Τουρκία δὲν θὰ πολυμήσει ποπὲ νὰ χτυπήσει τὴν Ἑλλάδα ὅταν θὰ εἶναι οἰγούρη ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ σιγήσει ἀλλὰ θὰ πολεμήσει..

Χρόνια τώρα το Κυπριακό — και
 με το Κυπριακό — οι Τουρκικές
 Κυβερνήσεις ποντάρουν πάνω στο
 πολιτικό τους ταμπλώ και παίζουν

ρος του φορτίου, για τη διεξαγωγή του αγώνα, ενώ πλήρωνε το μεγαλύτερο μέρος στο λογαριασμό, το κοινωνικό και πολιτικό κατεστημένο, δέν της αναγνώριζε ποτέ τα δικαιώματα, που της ωφείλε.

Συνείδηζε γὰρ τὴν χρησιμοποίη-
σιν ἑνα ἄλλο ἐργαλεῖο, γιὰ τὴν
ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ του, χωρὶς
νὰ αἰσθάνεται καμμιὰ ὑποχρέω-
ση ἀπέναντί της. Τὴ θεωροῦσε ἀ-
νώριμη γιὰ νὰ παίρνῃ μέρος στὶς
διαδικασίες τῶν προγραμματι-
σμῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, ἐνῶ
τὴς ζήτοῦσε νὰ δώσῃ τὰ πάντα
γιὰ τὴν ἐκτέλεση, ὅσων ἐν ἀπου-
σία της ἀποφασίζονταν.

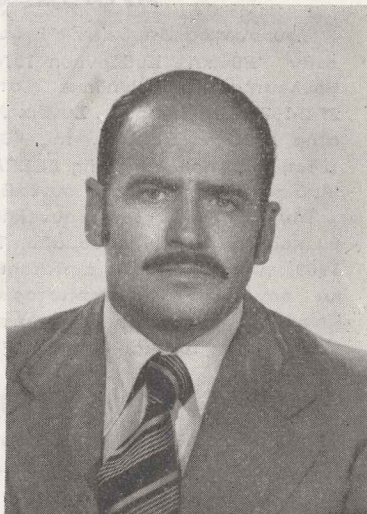
Ἡ τακτικὴ αὕτῃ δὲν εἶχε κα-
γένα ἠθικὸν ἔρεισμα, σὲ καμμιὰ ἐ-
ποχὴ καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωσιν.

Κάθε πράξη ή παράλειψη, στη ζωή των ατόμων και των κοινοτήτων, έχει άμεση επίδραση στη πορεία προς το μέλλον. Και το μέλλον δεν άνηκει σ' αυτούς, που είναι έτοιμοι να φθγουν φυσιολογικά από τη ζωή. Άνηκει κατά κύριο λόγο, σ' αυτούς που βρι- σκονται στην ανατολή της ζωής.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελ.

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ «ΧΩΡΑ»

ΤΟΥ Κ. Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ, βουλευτοῦ Μαγνησίας

τό πα·ιν·δι τους, ἐκμεταλευόμε-
νες τὴν γεωγραφικὴ θέσιν τῆς
χώρας τους, τὰ ἀντικρουόμενα
συμφέροντα τῶν μεγάλων στὴ
κρίσιν αὐτῇ περιοχῇ τῆς Μεσο-
γείου, καθὼς καὶ τὴν ἐκρηκτικὴ
κατάσταση πού χρόνια τώρα ἐπι-
κρατεῖ στὴ Μέση Ἀνατολή.

Μιά κίνηση στο ταμπλά του πολιτικοκοινωνικού παιχνιδιού είναι και η έξοδος του ΧΟΡΑ από Αιγαιο. Μιά κίνηση και μια αφορμή. Ένα έναυσμαο ή ένα δόλωμα για να «τσιμπήσει» η Έλλάς. Άλλά και ό άλλος χειρισμός του Κυπριακού και η δημιουργία προβλημάτων στον Αιγαιο έξυπνρεπει την τακτική τής πενικικής όξυνσης και τής «διεξόδου» από τον άσφυκτικό κλοιό που έχουν δημιουργήσει για τή χώρα του... (Χόρα) τά φλέγοντα πολιτικοκοινωνικά προβλήματα που άπασοχολούν σήμερα τον τουρκικό λαό.

Με τὸ Κυπριακὸ, καὶ τὸ Αἰγαῖο
 θρῆκε τὸν τρόπο ἢ κάθε τουρκικὴ
 Κυβέρνηση νὰ ἀποσιωπεί τὰ προ-
 βλήματα καὶ νὰ μετατωπίζει τὰ
 ἐνδιαφέροντα τοῦ λαοῦ σὲ ἄλλες
 κοίτες, σὲ σωθινιστικὲς ἐκτονώ-
 σεις καὶ σὲ «κυριαρχίες» ἐπὶ
 τῶν ὑφαλοκρηπίδων.

Ἡ κυβέρνηση τῆς χώρας τοῦ «Χώρα» εἶναι φαίνεται δέσμια τῆς προκλητικῆς λογοκοπίας καὶ ἔχει ἐκτεθεῖ στὰ μάτια τῆς κοινῆς τουρκικῆς γνώμης, ὅτι προχωρεῖ καὶ δὲν υποχωρεῖ. Εἶναι ἀγνωστο πού σκοπεύει, ἀνὰ φθάσει Ἡ Τουρκία μὲ τὴν παρούσα κρίση. Ἐπιδιώκοντα ἀνὰ ἐκδίδει τὴν ψήφισι τῆς γνωστῆς Ἀμερικανοῦ - Τουρκικῆς συμφωνίας (τοῦ περασμένου Μαρτίου) ὑπὸ τοῦ Καγκρέσου πρὶν ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου ἔχει κατὰ ἄλλο, ὅτὸ νοῦ τῆς. Ἀν ἡ παρούσα κρίση ὀδηγήσῃ σὲ πολεμικὴ σύρραξιν αὐτὸ θὰ εἶναι ὀλεθριὸν γιὰ τὴν ἴδια — ἐπικίνδυνον γιὰ τὴν παγκόσμια Εἰρήνη καὶ κἀλαφός, γιὰ τὴν πολιτικὴν τῶν Η.Π.Α. στὴν περιοχὴ αὐτὴ.

Το «Χόρα» κάνει έρευνες σε περιοχή που η χώρα του την θεωρεί διασπορευόμενη. Ένώ στην αρχή όδεχτηκε το θέμα της υφολογοποιίας και πάλι στο δικαστήριο της Χάγης, έπειτα άλλαξε γνώμη κι' έστειλε το ΧΟΡΑ να κάνει τις «οεσιμολογικές» του έρευνες άποσκοπώντας φαί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Του κ. ΣΩΤ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ, Βουλευτού Πειραιώς (Ε.ΔΗ.Κ.)

Τό μέλλον κάθε λαού προ-
καθορίζεται βασικά από τό πα-
ρόν των νέων του. 'Ο προκαθο-
ρισμός αυτός αφορά τόν δυνα-
μισμό και τήν ποιότητα ενός
έθνους. 'Η ύπαρξη των δύο του-
των χαρακτηριστικών προδικά-
ζει, στο μεγαλύτερο ποσοστό,
όχι απλά και μόνον τήν εθνική
επιβίωση σ' ένα κόσμο παρανοϊ-
κά εξοπλιζόμενο κι αλληλοσυγ-
κρουόμενο, αλλά, προπαντός,
μία δικαιότερη, αξιοπρεπέστε-
ρη και προοδευμένη, δηλαδή
μία πιο ανθρώπινη, ζωή του κοι-
νωνικού συνόλου.

Οι ανησυχίες των νέων αν-
θρώπων γιά τά σύγχρονα θέμα-
τα κι ό προβληματισμός τους
πάνω σ' αυτά διαδραματίζουν
καιριο ρόλο στήν επίτευξη μίας
ζωής μέ ποιότητα και δημιουρ-
γικότητα, μέ δυναμική, αν θέλε-
νε, εθνική παρούσα. 'Απαράβα-
τη προϋπόθεση όλων αυτών δεν
είναι μονάχα τό βίωμα αξιών κι ή
μόρφωση (πού επέτρεψε δεν εξυ-
πακούει κατ' ανάγκην ένα τέ-
τοιο βίωμα) ή ή θαθεία συνειδηση
των προβλημάτων, ή ελευθερη
σκέψη κι ό δημοκρατικός διάλο-
γος.

Οι νέοι έχουν απόλυτα συνειδη-
τοποιήσει τόν κοινωνικό τους ρό-
λο. 'Εχουν συνδητοποιήσει, μ'
άλλες λέξεις, τις δυνατότητες
προσφοράς τους στον τόπο τους
και στο κοινωνικό σύνολο. 'Η συ-
νδητοποίηση αυτή έχει σαν
προϋπόθεση τήν ενεργή ύπαρξη
ποιότητας, τό βίωμα, δηλαδή, των
αξιών και τήν ικανότητα ευсу-
νείδτης εφαρμογής τους. 'Η
ποιότητα λοιπόν των νέων ανθρω-
πων τής 'Ελλάδας πιστοποιείται
κι από μόνη τήν διαπίστωση τής
συνασθίσεως μίας αποστολής πού
έντάσσεται τόσο στα γενικά όσο
και στα ειδικά συμφέροντα τής
ελληνικής κοινωνίας — και τά
παρόντα αλλά και, προπαντός,
τά μέλλοντα. Ταυτόχρονα, ή συ-
νδητοποίηση τούτη έχει και
σαν αποτέλεσμα τήν διοχέτευ-
ση, μέσα στον λαό μας μίας νέας
νοοτροπίας πού απαιτεί, φυσι-
κά, και τήν κατάλληλη υποδοχή
προκειμένου να καρποφορήσει.
'Η νοοτροπία αυτή θεθαίως δεν
μπορεί να διεκδικεί τό αλάθη-
το. 'Αφού είναι ανθρώπινη δεν
είναι και τέλεια. 'Εκφράζει όμως
μία αδιάφυστη πραγματικότητα.
Μ' αυτήν τήν έννοια, αποτελεί
παράλληλα και μία επιτακτική ά-
νάγκη. Μέ τούτη λοιπόν τήν άνάγ-
κη οφείλει να προσαρμοσθεί τό έ-
πίσημο Κράτος, ώστε να τήν γο-
νοποιήσει γιά τό γενικότερο
καλό. Γιατί, αφού ή διαπίστωση
πως οι νέοι μας έχουν συνειδη-
τοποιήσει τήν κοινωνική τους ά-
ποστολή κι έχουν τά προσόντα
να τήν εκτελέσουν είναι κοινή,
τότε αυτόντο είναι πως ό σεβα-
σμός προς τήν αποστολή αυτή
δεν «ευνουεί» μία βιολογική «τά-
ξη», τά νήατα, άλλ' όλόκληρο τόν
τόπο. Χαρακτηριστικό, όσο κι έν-
θαρρυντικό, είναι τό γεγονός πως
άπλοι άνθρωποι πού έπασσαν πιά
να είναι νέοι — και άφθονες έμ-
πειρίες — επιμένουν στήν άνάγ-
κη «προωθήσεως των νέων».

Τό επίσημο όμως ελληνικό Κρά-
τος έννοεί να κωφεύει σέ τούτη
τήν ναυαλλήνια έπιταγή. 'Αρνεί-
ται να δημιουργήσει τις σωστές
έκείνες προϋποθέσεις πού θα
διοχετεύσουν τό νέο αίμα, νέα
δυναμική στον τόπο. 'Αρνείται
στήν ουσία να τους άναγνωρίσει
στήν πράξη και να τους μεταδι-
βάσει και επίσημα ευθύνες γιά
τήν οικοδόμηση ενός καλύτερου
αύριο. Κι οι ευθύνες αυτές άνή-
κουν τόσο στους παλαιότερους

όσο και στους νέους. Είναι σα-
φές πιά πως τό επίσημο ελληνι-
κό Κράτος δεν προβληματίζεται
από τόν προβληματισμό των νέων
του. 'Η έθελουφλία του είναι ά-
ναμφισβήτητη επικίνδυνη γιά τό
μέλλον τούτου του τόπου.

'Η έθελουφλία τούτη αποδεικ-
νύεται πανηγυρικά σέ δύο βασι-
κούς τομείς: στήν παιδεία και
στήν δημοσιοϋπαλληλική. Τό έκ-
παιδευτικό σύστημα στήν 'Ελλάδα
έχει αποδειχθεί άπρηχαιομένο
— ιδιαίτερα στα άνωτερα πνευμα-
τικά ιδρύματα και τεχνικές οχο-
λές. Τό γεγονός και μόνον των
πνευματοκτόνων εισαγωγικών έξε-
ράσεων άρκει γιά να αποδείξει
τήν πρακτική του άκαταλληλότη-
τα. Δεκάδες χιλιάδες νέων αναγ-
κάζονται κάθε χρόνο να έγκατα-
λείψουν πατρίδα και οικογένεια
κατά κανόνα και μέ τραγικές οι-
κονομικές θυσίες — προκειμέ-
νου να αποκτήσουν τά άπαραί-
τητα μορφωτικά προσόντα. Τό σύ-
νθετο αποτέλεσμα είναι πως
πολλοί άξιοι νέοι μας (άπαυδι-
σμένοι κι από πολλά άλλα στον τό-
πο) δεν έπιστρέφουν έδω κι' έτσι
τά προσόντα τους τά εκμεταλεύου-
ναι άλλες χώρες εκτός άπ' τήν
πατρίδα μας. 'Εξ άλλου, τό κύ-
κλωμα των διδασκόμενων θεμά-
των σέν ώρισμένες άνώτατες οχο-
λές παρ' όλο τό λαμπρό συχνά
διδασκικό προσωπικό τους, παρα-
μένει άπελπιστικά περιορισμένο
κι άσύγχρονο, πράγμα πού, εκτός
από τήν πρακτική άκαταλληλότη-
τα, αποδεικνύει και τόν θεωρη-
τικό περιορισμό.

'Ο δημοσιοϋπαλληλικός τομέας
διέπεται έπίσης από τό καθεστώς
των ήμίμετρων. 'Εδώ όμως προστί-
θεται ή άφόρητη, όσο και προκλητι-
κή, κατάσταση τής κομματικοποιή-
σεως και τής άνέχειας. Καμ-
μία κυβέρνηση στον τόπο μας δεν
θέλησε τόν νέο — και γενικότε-
ρα τόν δημόσιο ύπάλληλο — μέ
άκομματικοποίητη συμπεριφορά. 'Η
ίδεολογία του μπορεί να είναι
αντικυβερνητική, γιάτί ευτυχώς
άκόμα και στα πιο τυραννικά κα-
θεστώα ή σκέψη παραμένει έλευ-
θερη. 'Η συμπεριφορά του όμως
πρέπει να ναι απόλυτα ύποταγμέ-
νη στους κανόνες του κομματι-
κού παιχνιδιού. 'Εκατό τό πολύ
άρχιμανδариνοι τής κρατικής γρα-
φειοκρατίας και τοποτηρητές του
έκάστοτε κυβερνώντος κόμματος
έπρεπε να διέπουν όλόκληρη
τήν ελληνική κρατική μηχανή μέ
τους άπάνθρωπους μισθούς πεί-
νας. Αυτό επέβαλλε τό κομματι-
κό παιχνίδι.

Είναι σαφές πως τό καθεστώς
αυτό δεν έχει καμία σχέση μέ
τήν ηλικία των υπαλλήλων του.
Θυμάτα του είναι έπίσης και οι
μεγαλύτεροι — κι ίσως πολύ πε-
ρισσότερο από έμάς τους νέους —
άφου παλιότερα δεν μπορού-
σαν να ύπάρχουν όσες δυνατό-
τητες ύφίστανται σήμερα κι έ-
πρεπε, συνεπώς, να άναζητήσουν
τόν έπιούσιον κυρίως στον κρα-
τικό μινώταυρο. 'Ωστόσο, είναι
έξ ίσου σαφές πως ή όρθολογική
κι αποτελεσματική διεύρυνση
του δημοσιοϋπαλληλικού τομέα
έχει απόλυτη σχέση μέ τήν ήλι-
κία. Γιατί καθώς οι παλαιοί άπέ-
ρχονται κι οι κρατικές άνάγκες,
παράλληλα, έπαυξάνονται, ή έ-
πάνδρωση τής κρατικής μηχανής
θα πρέπει να άντληθεί από τους
νέους. Ποιός όμως νέος μέ τά
άπαραίτητα προσόντα θα θελήσει
να ύποταγεί στις κομματικοποιή-
σεις, στους μισθούς πείνας, στο
βουλευτικό ρουσφέτι του διορισ-
μού ή τής μεταθέσεως του, στήν
άρνηση προωθήσεως του μέ άξιο-
κρατικά κριτήρια. Καί πως είναι
δυνατόν να προδώσει τόν δη-

μιουργικό προβληματισμό του
κάτω από τις πιέσεις του όποι-
ουδήποτε κομματικού παιχνιδιού;
'Ασφαλώς, ή πρώτη έπιλογή των
νέων δεν θα είναι ή δημοσιοϋπαλ-
ληλική θέση, έφ' όσον έχουν τήν
τύχη ή τις δυνατότητες να τήν
αποφύγουν, όπως ακριβώς συνέ-
βαινε και μέ τους μεγαλύτερους
πού και σήμερα άκόμη δεινοπα-
θούν άπ' όλα αυτά.

Οι τομείς τής παιδείας και τής
δημοσιοϋπαλληλικής δεν είναι
οι μοναδικοί τής κρατικής νοοτρο-
πίας άπέναντι στους νέους. Είναι
όμως οι πιο κλασικοί. Κλασικοί
τής άδιαφορίας στήν πράξη — πα-
ρά τις έκάστοτε ώραιολογίες γιά
«τά περιφρανα ελληνικά νήατα»
— άπέναντι στήν δυναμική πα-
ρουσία και τις προοπτικές των
νέων μας ανθρώπων.

Είναι καιρός τό ελληνικό κρά-
τος να άντιληφθεί πως οι νέοι
μας διάβηκαν τά σύνορα του ρο-
μαντικού ανθρωπισμού του πε-
ρασμένου αιώνα. 'Αξιώνουν τήν πύ-
ρση του πρακτικού ανθρωπισμού
άπέναντι σέ κάθε ανθρώπινη ύ-
πόσταση. 'Ο προβληματισμός τους
είναι αυτός ακριβώς: 'Η ταχύτε-
ρη, καθολικότερη κι αποτελεσμα-
τικότερη λειτουργία του ανθρω-
πισμού μέσα στο κοινωνικό σύν-
ολο. Μέ ισοτίμες δομές μέ ανθρω-
πινή αξιοπρέπεια, μέ κοινωνικά
ισοδύναμα, μέ άξιοκρατι-
κή δημιουργική δυναμική, μέ α-
λήθεια: «και ειρήνη στις ανθρωπίνες,
στις πολιτικές και στις διε-
θνείς σχέσεις.

'Όταν τό επίσημο κράτος δεν
έμβαθύνει στον προβληματισμό
των νέων μας και δεν φροντίζει
να τόν προωθήσει μέ δυναμισμό
και κομματική άμεροληψία σ' ό-
λες τις καίριες εθνικές δραστη-
ριότητες, τότε τό πρόβλημα είναι
πως τό κράτος είναι άποκεντρώ-
με ύπεύθυνο γιά τήν αποτελμάτωσή
του. 'Η σωστή προώθηση των νέων
κι ή παροχή πρακτικών δυνατο-
τητων σ' αυτούς, ώστε να ύλοποι-
ηθεί ό κάθε γόνιμος προβλημα-
τισμός τους είναι έπιταγή παρα-
γωγικής αυτόσυντηρήσεως του
κάθε λαού. 'Αλλωστε, αυτό απο-
τελεί και φυσική ροή τής 'Ιστο-
ρίας.

Τό μέσο άστικό
εστρώμα σήμερα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 3ης σελ.

Μακρινόπουλου, Μπακάκου, οι
καθηλωμένοι μισθοί των δημε-
σιών υπαλλήλων, τά «σούπερ-
μάχκετς» (πράγματα, βέβαια,
άναγκαία στήν εξέλιξη τής
καπιταλιστικής κοινωνίας), μέ
πρόθεση τή δημιουργία του άν
θρώπινου τύπου, του στεγνά
έξαρτημένου από τά κέντρα
παραγωγής. 'Η δημιουργία μι-
άς οργανωμένης κάστας λι-
γων κυρίαρχων (πολιτικοοι-
κονομική) και μιάς πλατειάς,
χωρίς προνόμια, μάχας προλε-
τάρων, έγινε συνείδηση έ-
π ω σ δ ή π ο τ ε σ τήν Εύ-
ρώπη και λιγότερο στήν 'Ελ-
λάδα.

'Εδώ τό σύστημα ξ ε γ ε λ
α. Παίζει σέ όλους τό μεγά-
λο λαχείο. Καί περισσότερο
στο φάντασμα αυτού του στρώ-
ματος, πού τό μόνο πού του
έχει άπομείνει, είναι ό φαρι-
σαϊσμός του και ό άσχημος
τρόπος να έρμηνεύη τά γεγο-
νότα τής καθημερινής ζωής
και τις έπί μέρους άξίες: Μία
νοοτροπία, πού τήν όνομάζου-
με μικροαστική και έχει κολ-
λήσει (μέ τή φαινομενική ά-

'Η Χώρα του «ΧΟΡΑ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 1ης σελ.
νεται στήν πολιτική εκμετάλευση
τής ενέργειας αυτής.

Σαφνικά τήν χώρα του «Χόρα»
έπιασε φαίνεται έπιστημονικός
οίστρος, πού, άποτελεί άκόμα
μία κίνηση τακτικής, σ' ένα πό-
λεμο νεύρων πού από καιρό έ-
χει έπιδοθεί ή Τουρκία. Οι κινή-
σεις αυτές αφήνουν άθικτη τήν
ουσία των προβλημάτων πού ά-
πασχολούν σήμερα τις δύο χώ-
ρες.

Τό «Χόρα» δεν άποτελεί έπι-
βολή μόνο στήν ύφαλοκριπίδα
είναι ένας τρόπος να δείξει μ'
αυτό ή Τουρκία τις διαθέσεις της
πού είναι: 'Επιβουλή έφ' όλο
κλήρου του 'Ελληνισμού. Μία νέα
επιδίωξη τής ήμισελήνου να ύπο-
στήσει τήν γαλανόλευκη.

'Από τήν άποψη αυτή ή χώρα
του «Χόρα» έχει λάθος ύπολογί-
σει.

'Ο έλληνισμός όσάκις άντιμε-
τώπισε όρισκά θέματα, ζητήματα
ύποστάσεως και άπειλές, φάνηκε
έξαιρετικά αποφαστικός, ένωμέ-
νος, έτοιμος να φτάσει «υπέρ θω-
μών και έστίων».

Είναι κάτι πού ή χώρα του
«Χόρα» θα πρέπει να τό γνωρί-
ζει γι' αυτό δεν θα τολμήσει
να προχωρήσει και να κλημακώ-
σει τις «έρεινες» γιάτί θάχει άν-
τιμέτωπο όλο τό δυναμικό του
'Εθνους και ξέρει τί θα πεί «έλ-
ληνικό δυναμικό» σέ πλήρη έξαρ-
ση και άξιοποίηση.

'Εάν οι εθνικές διαδικασίες

έξαντληθούν, οι διπλωματικοί χει-
ρισμοί δεν φέρουν άποτέλεσμα,
και τό «Χόρα» δεν γυρίσει από
κει πούρθε τότε ή Τουρκία πρέ-
πει να είναι γιά μία άκόμα φορά
σίγουρη πως ή 'Ελλάς έχει τά
μέσα και τή θέληση να τό ξαπο-
στείλει υπερασπιζόμενη τά νό-
μιμα δικαιώματα και τό δίκαιο
του 'Ελληνισμού.

Μέ τήν χώρα του «Χόρα» θα μπο-
ρούσαμε να ζήσουμε ειρηνικά,
να συνεργασθούμε σέ πολλούς
τομείς, να προσφέρουμε στους
λαούς των δύο χωρών καλλίτερες
μέρες. 'Η Τουρκία πολλές φορές
έχει αποδείξει πως δεν θέλει
κάτι τέτοιο. Σήμερα έποφθαλμία
τήν ύφαλοκριπίδα και τά νησιά
του Αιγαίου — αύριο καθόλου ά-
πίθανο να θέσει θέμα γιά τήν
Κρήτη τήν Θράκη και γιάτί όχι
και τήν 'Αθήνα; 'Εποφθαλμία
τήν 'Ελλάδα.

Σέ περιοχή του Σουλταναχμέτ
πίσω άπ' τήν 'Αγία Σοφία γράφ-
τηκαν στο τοίχο συνθήματα πού
λένε κάτι τέτοιο. 'Εκφράζουν
αυτά τήν κοινή Τουρκική γνώμη;
Και αν ναι ποιος καλλιεργεί αυ-
τήν τήν άντίληψη;

'Όποιος και νά ναι όμως αυτός
πρέπει να γνωρίζει ότι ή 'Ελλάς
δεν έχει μόνο ύφαλοκριπίδα να
υπερασπίσει έχει και σπουδαιό-
τερο: Τήν τιμή της τριτοκλιό-
χρονης ιστορίας της. Είναι αυτή
πού τήν έκανε να πεί τόσες φο-
ρές ΟΧΙ, σέ ισχυρότερους έπι-
βουλείς της.

Οι 'Ελληνες πολιτικοί

ΒΕΡΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τέως ύπουργός, πλοιοκτήτης,
δικηγόρος, Πρόεδρος διαφόρων
Ναυτιλακών 'Εταιριών. Σύντομος
στήν καταγωγή, γεννήθηκε στήν
'Αθήνα στις 7 - 7 - 1916. Σπούδα-
σε Νομικά και Πολιτικές 'Επιστή-
μες στο Παν/μιο 'Αθηνών, και εί-
δικεύεται στο Ναυτικό Δίκαιο, στο
όποιο μετακπαιδεύθηκε στο Λον-
δίνο. Στα φοιτητικά του χρόνια,
1933 - 38, διώχθηκε από τό καθε-
στώς Μεταξά, πού τόν κατεδίωξε
μέ πάθος. 'Αρρωστος και μετά
πολύμηνη παραμονή στο 401
Στρατ. Νοσοκομείο, πάσχοντας
από πλευρίτιδα και όξ. βρογχίτι-
δα, πού έπαθε στα γυμνάσια,
στάλθηκε, σαν Λοχίας Πεζικού
και παρά τις άντιρήσεις των
στρ. Ιατρών στα σύνορα. Τό 1934,
ήταν ό πρώτος Δημοκράτης, στον
όποιο έπιτέθηκαν Βαυλόφρονες.
Δερόμενος, κατέφυγε στή Λέσχη
των φιλελευθέρων, όπου έγιναν
και τά γνωστά γεγονότα μεταξύ
των 2 παρατάξεων. Με τήν άρ-
χή του 6' Παγκοσμίου Πολέμου,

νοστή τής εργατικής τάξεως)
και σ' αυτήν.

Αυτό, βέβαια, άποτελεί άλ-
λο κεφάλαιο.

— Πως βλέπετε ότι μπορεί
να θεραπευθεί αυτή ή κατάσταση;

— Νομίζω πως τό πρόβλημα
είναι άκόμα μακροπρόθεσμο.
Και (βασικά) θέμα Π α ι-
δ ε ί α ς. 'Αλλά, έπειδή ή
παιδεία είναι πάντα κάτι, πού
δίνεται από τήν κ υ ρ ί α ρ-
χ η τ ή ζ η, ουσιαστικά εί-
ναι και πρόβλημα αντίθεσεως
τους μέ τό πολιτικό κατεστη-
μένο. Κι αυτή ή αντίθεση ά-
ναγκαστικά θα έ κ φ ρ α-
σ θ ή ι, μέσα από τήν οργανω-
μένη πολιτική ζωή, δινοντάς
τους τή δυνατότητα να δια-
λέξουν τους κομματικούς έκεί-
νους χώρους, πού πραγματικά
τους άντιπροσωπεύουν.

στάλθηκε έθελοντής στο Μέτωπο.
Τό 1944, έθελοντής, από ιδιαίτερο
γραιοφόιο του Γλασπύρα, από τόν
όποιο χρησιμοποιήθηκε σαν Σύν-
δεσμος τής Κυβερνήσεως μέ τό
Ε.Α.Μ. Στα 1950, άρχηγός του
Συνδισμοϋ Ε.Π.Ε.Κ. Κυκλάδων.
Βουλευτής του Κόμματος των φι-
λελευθέρων στήν Περιφέρεια Πει-
ραιώς, τό 1952, έπανεκλέγεται
τό 1964, μέ τήν Ε.Κ., στήν α'
'Αθηνών. 'Ως Βουλευτής, Πρόε-
δρος τής 'Επιτροπής γιά θέματα
'Εμπορικής Ναυτιλίας, 'Αντιπρόε-
δρος τής Βουλής, 'Υπουργός
'Εμπορίου και 'Εφοδιασμού, τό
1965, συνελήφθη μετά τήν έπι-
βολή τής Χούντας στο πλοίο
'ΑΡΡΙΑ, στο Μπρίντζι 'Ιταλίας
και άπελευθερώθηκε μόνο ύστε-
ρα από επέμβαση τής 'Ιταλικής
'Αστυνομίας. 'Από τό 'Εξωτερικό
γύρισε στήν 'Ελλάδα, τό θρινό-
πυρο του ίδιου χρόνου. Του ά-
φιχερέθηκε τό διαβατήριο και θρι-
σκόταν συνεχώς σκεδόν «υπό ά-
παγόρευση μετακινήσεως». Διε-
μαρτυρήθη προσωπικά στον Γ.
Παπαδόπουλο γιά τή σύλληψη του
Ζιγδη και τό κλείσιμο τής εφη-
μερίδος «'Εθνος» κι' έπιοήμανε
τους κινδύνους, πού έκρυβε ή
παραμονή τής δικτατορίας στήν
έξουσία. Διεμαρτυρήθη γιά τήν
τοποθέτηση — άργότερα, στους
'Αμερικανούς — στήν πρωθυπουρ-
γία πού 'Ανδρουτσόπουλου, ενός
υπέρβη των 'Αμερικανών και ση-
μείωνε ότι, μέ τήν πολιτική τους
οι Η.Π.Α. θα έμεναν δίχως φίλους
στήν 'Ελλάδα. 'Εκπρόσωπος Ναυ-
τιλιακών 'Εταιριών, πρόεδρος σει-
ράς από αυτές, μέλος τής 'Εκτε-
λεστικής 'Επιτροπής τής Ευρω-
παϊκής 'Ενώσεως 'Αναγνώμης 'Ε-
ταιριών και 'Εταιριών Περ. Ευθύ-
νης, τέως Σύμβουλος του Ο.Α.Π.,
κ.λ.π., έγραφε άρθρα και μελέ-
τες πολιτικού, οικονομικού και
ναυτικού περιεχομένου σέ διάφο-
ρες εφημερίδες, άσχολεϊται και
μέ τήν ποίηση. Δεν πολιτεύτηκε
τό 1974.